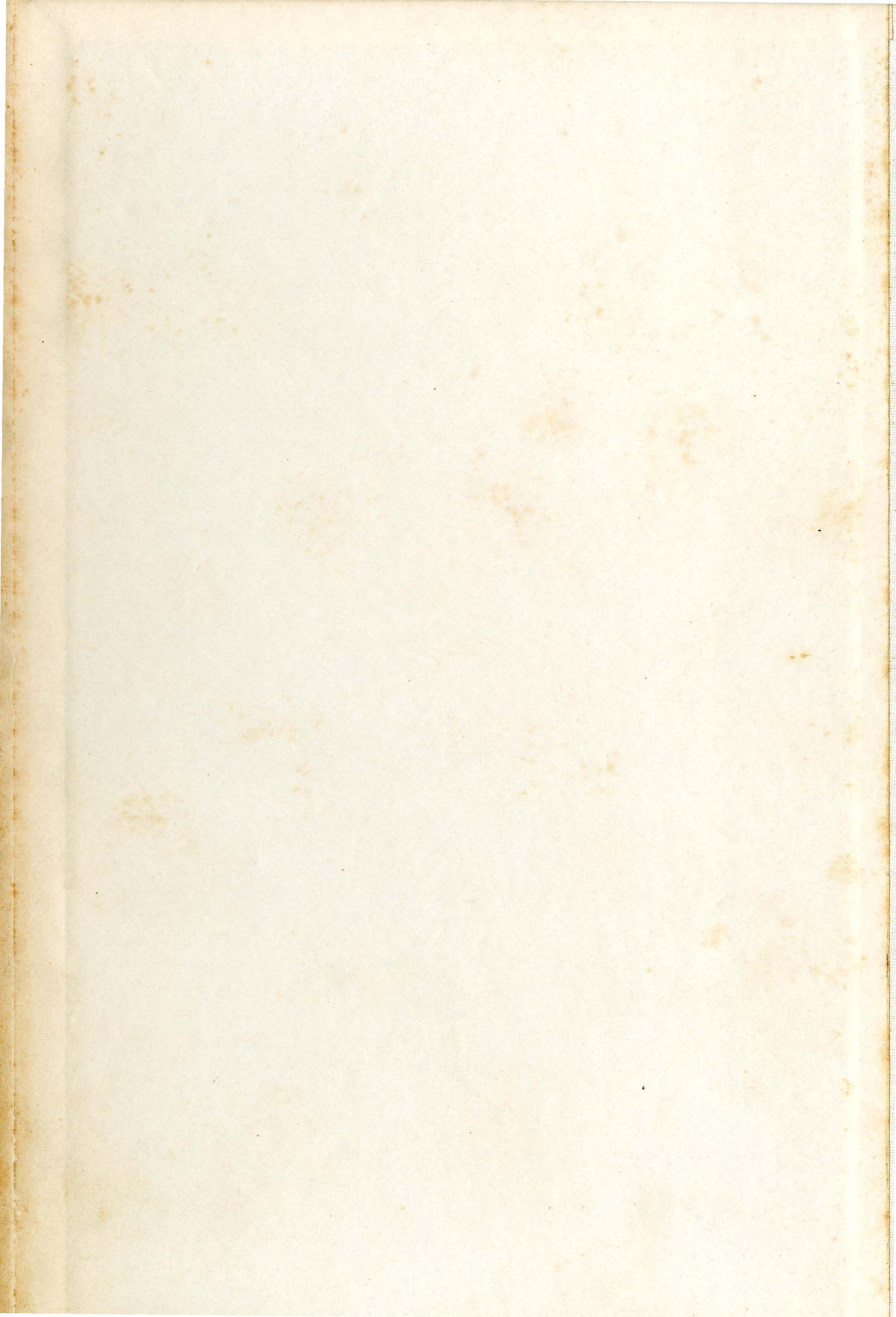

CARLES SALVADOR

VPR-
-MPLI
PK
TO
MA-
-KOP

Poesies

MIGDIA

Si només cremara el sol,
quin migdia !
També cremen els teus ulls,
amiga,
i els teus llavis
que no tenen
ni matí ni tarda.

No hi ha aigua per refrescar la boca,
ni el bes s'apaga.

Cada volta que te miro
s'encen la galta
i els teus braços,
junyint.me,
me fan amorosa comanda.

El sol recrema ;
el vent no passa ;
solsment hi ha un cant
monocorde
de cigala.

Els ulls recremen ;
la paraula és blana ;
el cant del teu cor
és acorde
al cant del meu cor :
solsment demana
bes i abraçada.

Migdia !
L'hora és llarga,
amiga !

Els pensaments tenen frescors divines
per a quan caiga la tarda.
Tu portaràs un cistell de fruita
i jo aniré apegat a ta falda.
Refrescaré la boca
mossegant la pruna de ta barba,
agredolça,
àcida,
com la teua besada.

Migdia ! Bon migdia
per dormir dins la penombra de la cambra.

Nem, amiga !
 Quin sol fa al camp !
 Quin resol baix la parra !
 Quin migdia,
 amiga !

Juntarem les portes de la cambra
 i en la penombra
 la teua còrpora nua
 serà com la lluna
 blanca.

12 H A I - K A I S

VACANCES

Infantil alegria.
 Si sempre fos dijous
 quin goig de vida !

PRECEPTIVA LITERARIA

Wilde : Mosca : Animaló
 que busca la brutícia
 i cerca la claror.

MEDITERRANISME

Bé sabran dir les gavines
 quines dents té ara la mar
 que semblen veles llatines.

NOCTAMBULISME

Amaneix el dia
 quan els estrells tenen son
 i es retiren a dormir.

PLENILUNI

Quan la lluna riu
 les estrelles ploren
 i s'amaguen.

TRONS

(Sant Pere que muda els mobles)
 Els angels rics
 canonegen - burgesos -
 els angels pobres.

ANUNCI : COMERÇ

Al sortidor de gasolina
 hi ha un fanaló rodó :
 la lluna angelosida.

ART AMATORIA

Amor :
 Màscara de ploralla
 i de rialla.

VALVULA

Quin bàlsem el plor de dona
 si per no cridar
 plora.

REFRESC

Suc de taronja :
 El sol se desfá
 gota a gota.

RELOTGE

Onomatopeiques tic - tac, tic - tac,
 queixalades del Temps
 quan mastega.

BIBLIOTECA

Quina saba la dels arbres
 del meu excel.lent jardí botànic !
 Mai no perden la frescor les fulles.

SUBCONSCIENT

Quina frescor a l'ermita !
 L'ermitana
 dormia sobre un banc
 despitralada.
 La sina era fofa, a sacsons,
 mústega i flaca.
 Dormia, la mà sobre el ventre
 i a l'aire una cama.

Quina fresca a l'ermita
 per fer migdiada !
 A fora, a ple camp,
 el sol recremava.

En l'altar, un Sant Roc
 mostrava una llaga
 i amb ulls retillents
 la dona dormida esguardava.
 La sina era fofa
 i el desig, ben carnal, escampava 's
 omplint l'esglesiola
 d'efluvis de casa no santa.

Quina fresca a l'ermita !
 El Sant Roc tremolava.
 La dona dormida
 se estremí com si fóra besada
 i somreia a l'icone de fusta
 barroca...

BENAVENTURADA !

EPIGRAMA DE L'ESTEL

Ha asomat en el capvespre
 l'ull lluent tot esquerdat
 i esguardant horta i muntanya
 de colors s'ha emmetzinat.

De son corpus argentí
 ha tret roig, verd i morat.

CANYAR

Llances vibrants -
 canyes verdes.
Cavallets. Mosquits.
 Trompetes.

Camp de llances
i d'avions
 bél.lics
 i de pau.

Corre la sang per la céquia
fa créixer les llances.
 Les canyes
- bon eixèrcit filipí -
amenacen el cel blau.

Canyar.
 Remors d'aigua,
 d'aire.

El meu cant
 - esbatanat -
i el cant mel.lós del gripau.

MORTALLA

Al llit es moria
voltat de blancors.

La Dama de la Creu
li feu una besada.

El sol va pondre 's
amb aquesta mortalla.

H O R A T A R D A N A

Madura

l'horitzó al caure el dia
i uns cucs de llum van perseguint-lo
i el devoren.

Ningú no hi ha

de testimoni
sinó les banyes de la lluna, minses,
i la flauta ponentera
del vent, que se burla
- mofeta -
de l'horitzó,
dels estels,
de la lluna
i de la galta rossa
del cel.

No és hora geogràfica.

Es hora d'apercaçar les pastors

- brunes
com el pa de taula -
tostades
de sol i de desig.

Es hora de gustar el glop de llet
de les ovelles que belen pel boc
i de mastegar el bes
de les boques entreobertes
i perfumades
pels brins de farigola mastegats
entre dent i dent.

No és hora astronómica.

Es hora de prendre les fruites madures
i de gojar la sabor de cada segon
que ens cau a la boca

assedegada
de temps i de besades.

Es l'hora en que cau

la poma,
la parpella
i el braç laç
i s'encenen - llampegants - els ulls
els mossecs
i les roses
de la carn trémula.

.....:

Madura l'horitzó
i madurarà - als braços -
la jove que hom espera collir.

Quin coixí, l'hora tardana,
per recolzar pastores.

NOCTURN

La lluna acaça les estrelles
i fa vent gregal.
Les finestres
 tanquen
 les parpelles
i dorm el poble
 un somni fantasmal.

Una porta esbatanada
tanca furienta el seu portó.
Tremola una casa
 i cluixen els vidres
 d'un balcó.

Al cantó
 vigila
 el llum d'oli
d'un Sant Francesc llagat,
la crinera lleonina
 d'una acàcia
i un gat.

I passa l'home del farol
 cantant
 les hores serenes
que la lluna
 amorosida
 s'ha oblidat.

CANÇO D' ERA

Volta l'era sobre el trill !
Ves xafant, molent la palla !
No digues tinc blat
si no els tens nugat
dins la saca.

Aquella amor que tenia
s'ha escapat
per un camí de flor blanca.
No digues tinc blat,
batedor
amador,
si no está nugat
dins la saca.

Res no vullc d'aquella amor
i el recordar. la em fa basca.
Per triar aquest blat d'or
he d'esmicolar la palla.
El sol abrasador
recrema l'esquena tostada.
El trill fa un camí sense fi
i troten les mules si senten la tralla.

Aquella amor
tenia bes i abraçada.
Qué li mancava a l'amor
que esfongué pel camí de flor blanca ?

No voldria recordar
i tinc als ulls una llàgrima.
No digues tinc blat
si no está nugat
dins la saca.

Volta l'era sobre el trill !
Ves molent i canta !
No vullc cançons d'amor
vullc només moldre la palla.

Allá baix a la Ribera
havia un rossí pelat
tres dies que estave mort
i encara menjave blat.

No cantes més, per favor.
Cluixca l'assot, calle el cant.
Els records m'ofeguen, térbols.

Volte el trill - barrim barram -
 fem la palla ben menuda
 i repleguem prompte el blat
 que allà baix a la Ribera
 jo tenia un dolç amor
 el vaig creure fonedís
 i encara és al cor.

Palla i blat ! Blat i palla !

No digues mai blat
 si no el tens nugat
 dins la saca.

NIT SENSE ANIMA

Nit de maig. L'hora,
 calma.
 No hi ha planys.
 No ningú canta.

Es el cel un vas
 de llet
 amb aigua.

La lluna,
 - la bruna -
 endolada.

Boira.
 Boira !
 Les estrelles
 han clos la parpella
 clara.

...Si cantava
 un rossinyol
 quina nit més desolada !

POEMA TRIFASIC

VIATGE

El sol fa la volta de campana
mentre un gos rondinaire
guarda entre dent i dent
el seu lladreg antic
al clar de lluna.

Un auto construeix la carretera
amb dos ulls sense palpebres.
Redola de muntanya a muntanya
l'autoaplaudiment del mòbil
i els renocs l'imiten,
només,

vora el bassal
infecte
tot ple d'estrelles.

FLIRT

El Pare cern
la pròpia amor
en el cedàs de la nit.
Tots els gripaus del barranc
se llancen mutuament
- per juguina
amorosa -
esferes blaves de cristall
collides en el càlzer del silenci.

El pastor de les Cabrelles
- en cada boca un estel -
tira cantals de llum
a tort i a dret
mentres elles pasturen estrelles.

POSSESSIO

La nit apunyala el silenci.
Sota la criba del cel
han desplegat els desitjos
les seues ales de besos.
En cada alcova s'infla un deler
el mateix deler de cúpules.
Cada respir és una fletxa
que es clava en la fosca.
Cada llavi és una esponja.
Cada cor és un fanal
que allumena la vida interior.
Les dents al clavar-se en les carns
inoculen l'amor
i la bogeria de l'espasme.

I els nervis perden poc a poc
la tensió, lassos,
lassos,
lassos...

El silenci aspira la seua plétora
absoluta.

PLUJA D' ESTRELS

Pel camí de Sant Jaume

faig passeig cada nit a cavall d'un cavall volador.
Conec tots els rubís i tots els diamants i tota perla minsa
i tinc per banderí l'angoixa i el delit de l'Ossa menor.
I canto al contratemps del cant de les estrelles que esperen el matí
I prenc per exornar el meu pit
el polsim
d'una estrella morta que brilla per mi.

Si conec l'estelada ! Si 'm coneix ella a mi !

Cada estrella quan passo em somriu
i jo cavaller volador,
vaig tirant.los confits.

NUVOLS

Capa de lli
ben escampada pel cel.
Entre els seus plecs
una jove s'adormí.

Capa llunya,
de refregar.se pel cel
va fent.se bruna.
No la prendria la jove.
De parlar.li només
s'ensunya.

CANÇO DE LA LLUERNA

Faig amb goig el meu camí
i un deler sols me governa :
conservar aquest llumí
de la meua vida interna
per el qual tots m'han de dir
lluerna.

Soc petit com un bocí
despenjat d'estrella eterna ;
transporte damunt de mi
la claror de ma llanterna
i - oh quin goig - me sento dir
lluerna.

Mai no sé si el meu destí
menará'l pluja i galerna
si seré com pelegrí
que no trobe cap taverna...
Més qué hi fa ? Que 'm puguen dir
lluerna.

Si m'enlairo amunt d'un bri
per fruir la vida externa
mai no manca un sér mesquí
que 'm fa burla sempiterna.
No 'n faig cas, si 'm poden dir
lluerna.

Per xo faig el meu camí
i un deler sols me governa :
conservar aquest llumí
de la meua vida interna
perque tots me puguen dir
lluerna.

